DOMSTOLENS DOM
AF 22. MARTS 1961

# Société nouvelle des usines de Pontlieue — Aciéries du Temple (S.N.U.P.A.T.) mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Som intervenient til støtte for sagsøgte:

1. Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken N.V.

2. Breda Siderurgica s.p.a.

Forenede sager 42 og 49/59

Processprog: Fransk

*Angående:*

Annullationssøgsmål imod skrivelse af 7. august 1959 fra Den Høje Myndigheds markedsafdeling, hvorved denne afdeling nægtede at være erstatningsansvarlig over for sagsøgeren som følge af en tjenstlig fejl, som Den Høje Myndighed påstås at have begået ved at have givet visse virksomheder »dispensation« for skrotudligning (sag 42/59);

søgsmål imod den stiltiende beslutning om afslag, som hævdes at følge af Den Høje Myndigheds passivitet, hvad angår de af sagsøgeren fremsatte begæringer om tilbagetrækning af alle de »dispensationer«, som Den Høje Myndighed har givet eller tolereret inden for skrotudligningsordningen, om at fastsætte en ny udligningssats og meddele sagsøgeren denne samt alle de faktorer, som kan sætte denne i stand til at føre en normal kontrol med beregningen af disse afgifter (sag 49/59).

*Domskonklusion:*

i sag 42/59:

Sagen afvises;

I sag 49/59:

1. Den Høje Myndigheds stiltiende beslutning om at afslå at tilbagekalde de til intervenienterne ydede fritagelser med tilbagevirkende gyldighed, og som følge af tilbagetrækningen at fastsætte og meddele sagsøgeren det bidrag, han skylder, samt alle de faktorer som muliggør, at han på normal måde kan kontrollere beregningen af dette bidrag, annulleres;

2. Sagen sendes tilbage til Den Høje Myndighed.

*Generaladvokatens forslag til afgørelse:*

1. Vedrørende sag 42/59:

   Sagen afvises;

2. Vedrørende sag 49/59:

   Den anfægtede stiltiende beslutning annulleres;

   — sagen sendes tilbage til Den Høje Myndighed, for at denne kan træffe de foranstaltninger, som er nødvendige for at fuldbyrde annullationen.

## Sammendrag

1. *Retspleje — retsafgørelser — grundlag — faktiske omstændigheder og dokumenter, som en af parterne ikke kender — uantageligt som bevis*

2. *Retspleje — intervention — indsigelser mod sagens antagelse til realitetsbehandling, der ikke er fremført af sagsøgte — antagelse til realitetsbehandling*

   *(EKSF-statutten, artikel 34; Domstolens procesreglement, artikel 93, paragraf 5)*

3. *Retspleje — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — konstatering af en tjenstlig fejl*

   *(EKSF-traktaten, artiklerne 33, 34 og 40; EKSF-statutten, artikel 40)*

4. *Retspleje — annullations- eller passivitetssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — bekræftende retsakt — ændring i vilkårene*

   *(EKSF-traktaten, artiklerne 33 og 35)*

5. *Retspleje — passivitetssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — begrebet passivitet*

   *(EKSF-traktaten, artikel 35)*

6. *Retspleje — passivitetssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — ret og pligt til at vedtage den ansøgte beslutning*

   *(EKSF-traktaten, artikel 35)*

7. *Retspleje — passivitetssøgsmål — den stiltiende beslutnings karakter*

   *(EKSF-traktaten, artiklerne 33 og 35)*

8. *Virksomhed — begreb — sammensluttede selskaber af forskellig jurisdisk art*

   *(EKSF-traktaten, artikel 80)*

9. *Finansielle ordninger — udligningsordning, der skal sikre skrotforsyningen, og som indebærer, at »tilkøbt skrot« pålægges afgift, og »egne ressourcer« fritages — begrebet »egne ressourcer« — leveringer inden for en gruppe virksomheder — lokal sammenslutning — fritagelsens ulovlighed*

   *(EKSF-traktaten, artiklerne 4, 53 og 80; Den Høje Myndigheds beslutning nr. 2/57, artikel 4, 4*[1]

10. *Beslutning, som skaber individuelle rettigheder eller lignende fordele — tilbagekaldelse med tilbagevirkende gyldighed — betingelsen* [2]

1 — Jf. sammendrag til dom 32/58 og 33/58 nr. 6, Sml. 1954—64, s. 142.
2 — Jf. sammendrag til dom 7/56 og 3/57 til 7/57 nr. 2, Sml. 1954—64, s. 45.

1. Man ville krænke en elementær retsgrundsætning, hvis en retsafgørelse baseredes på faktiske omstændigheder og dokumenter, som parterne eller en af disse ikke har kunnet skaffe sig kendskab til, og som de således ikke har kunnet tage stilling til.

2. Den intervenient, som indtræder til støtte for sagsøgte, er beføjet til at fremføre indsigelser mod sagens antagelse til realitetsbehandling, som sagsøgte ikke har fremsat, i det omfang disse indsigelser går ud på afvisning af sagsøgerens påstande.

3. Den Høje Myndigheds ansvar for tjenstlige fejl kan ikke fastslås under et søgsmål på grund af kompetenceoverskridelse i henhold til EKSF-traktatens artikel 33, men kan kun støttes på denne traktats artikel 40 eller eventuelt artikel 34. Man kan ikke slutte modsætningsvis fra artikel 40, tredje sætning i statutten for EKSF-Domstolen, idet denne bestemmelse kun skal fastsætte en forældelsesfrist, uden at den derfor ændrer arten af det for disse anliggender hjemlede søgsmål.

4. Et søgsmål rettet mod en retsakt, som begrænser sig til at bekræfte en tidligere retsakt, kan ikke antages til realitetsbehandling, når fristen for at anlægge sag mod den bekræftede retsakt er udløbet.

   Denne regel finder ikke anvendelse, hvis der mellem udstedelsen af den tidligere og den senere retsakt er sket en ændring i de væsentlige vilkår og betingelser, som var bestemmende for udstedelsen af den tidligere akt, navnlig på grund af en afgørelse fra Domstolen, som forpligter denne retsakts koncipist til at tage sin stilling op til fornyet overvejelse.

5. Passivitetssøgsmålet i traktatens artikel 35 er karakteristik ved, at der ikke foreligger en udtrykkelig beslutning. Man kan således ikke betragte passiviteten som brudt, fordi der sker forarbejder til en sådan beslutning, eller fordi Den Høje Myndighed har svaret den pågældende, at den havde taget de af ham rejste spørgsmål op til undersøgelse.

6. Spørgsmålet, hvorvidt Den Høje Myndighed havde ret til at vedtage den ansøgte beslutning, og hvorvidt den var forpligtet til at vedtage den inden for en frist af 2 måneder efter opfordringen dertil, henhører under undersøgelsen af realiteten. For at passivitetssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling, er det tilstrækkeligt, at Den Høje Myndighed ikke har vedtaget nogen beslutning før udløbet af denne frist.

7. Om en stiltiende beslutning om afslag er af generel eller individuel karakter følger af indholdet af den forudgående anmodning, som sagsøgeren har indgivet til Den Høje Myndighed, og af den karakter, som den afslåede beslutning ville have haft.

8. Begrebet virksomhed i den i traktaten forudsatte betydning er identisk med begrebet fysisk eller juridisk person. Derfor kan flere selskaber, som har forskellig juridisk status ikke udgøre en enkelt virksomhed i traktatens forstand, endog selv om disse selskaber danner en økonomisk fuldt ud gennemført sammenslutning.

9. Når Den Høje Myndighed indfører en finansiel ordning for at sikre en regelmæssig forsyning på det fælles market for skrot, og når den herved bestemmer, at virksomhederne skal pålægges en udligningsafgift for »tilkøbt skrot«, mens de »egne ressourcer« er fritaget herfor, finder det princip, hvorefter de leveringer, som en virksomhed modtager fra en anden virksomhed, som den danner en gruppe med, ikke skal betragtes som »egne ressourcer«, ligeledes anvendelse, når der mellem de omhandlede selskaber findes en endog fuldt ud gennemført lokal sammenslutning.

10. a) En lovmæssig beslutning, som giver den pågældende individuelle rettigheder eller lignende fordele, kan ikke tilbagekaldes med tilbagevirkende gyldighed.

    b) Derimod kan en beslutning, hvis den har ulovmæssig karakter, tilbagekaldes med tilbagevirkende gyldighed:

    — Hvis det under hensyn til den foreliggende sags omstændigheder forholder sig således, at den offentlige interesse i at beskytte legalitetsprincip-

pet går forud for de berettigedes interesse i at opretholde en situation, som de kunne anse for varig, hvilket især vil kunne være tilfældet, når den ulovmæssige beslutning har haft skadelige virkninger for de berettigedes konkurrenter;

— eller hvis den ulovmæssige beslutning er blevet vedtaget på grundlag af forfalskede eller ufuldstændige oplysninger fra de berettigede.

Vurderingen af de indblandede interessers indbyrdes betydning og som følge heraf også beslutningen om den ulovmæssige beslutning skal tilbagekaldes med tilbagevirkende gyldighed, eller ej, tilkommer først og fremmest denne beslutnings ophavsmand.